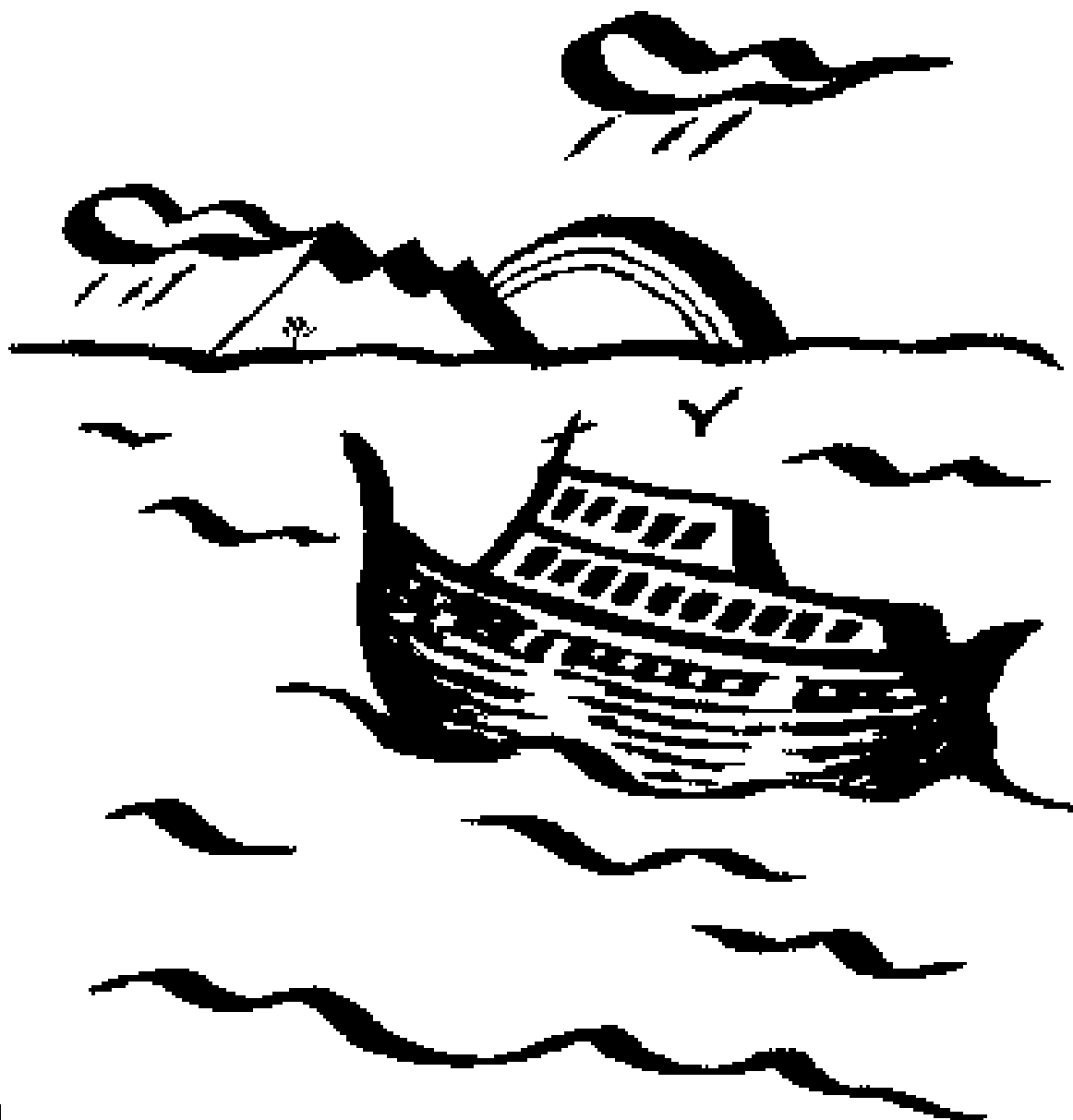

KERKBAND

L'ARCA DE NOÉ

Nederlandse Interkerkelijke gemeente DENIA

40ste jaargang

6 januari 2019

De mol

*De grond beweegt. Hij is weer aan het werk.
Hij wroet en duwt de aarde naar omhoog,
door niets gestoord en vlak onder mijn oog.*

*Hij weet niet wat hij aanricht in dit perk.
Te vreemd is mij dit onderaards bestaan
dat in het donker gaat zijn blinde gang
en nooit het daglicht ziet, een leven lang;
voor deze wereld mist het elk orgaan.*

*Maar weet de mens die hier zijn tuin beziet
dan zelf vanwaar hij komt, waarom hij leeft?
Misschien dat ook iets hogers hém omgeeft.
Alleen zijn blinde ogen zien het niet.*

ds. Carel ter Linden.

Als vogelliefhebber kon ik tijdens reizen door Zuid- en Midden-Amerika vaak mijn hart ophalen. Ook vorig jaar toen ik een aantal maanden op Bonaire verbleef. De mooiste vogel op dat eiland was voor mij de 'Para di misa', het kerkvogeltje. Ongeveer zo groot als een mus, geel met bruine strepen. Hoe hij aan zijn naam is gekomen? Op zijn kopje heeft hij een bruin petje dat wel een beetje op de tonsuur van Rooms-katholieke geestelijken lijkt. Bovendien vliegt hij ook graag kerkgebouwen binnen. Een religieus vogeltje, zeg maar. Ik zag hem regelmatig in de kerk, als de dienst al was afgelopen en de mensen buiten stonden, verdiept in koffie, koek en gesprek. Het vogeltje zocht naar wat de mensen hadden achtergelaten: resten van koekjes of kruimels van het avondmaal.

Kerkgangers zijn een soort 'paranan di misa', kerkvogels. Op zondagochtend fladderen we de kerk binnen, ieder vanuit zijn of haar eigen situatie en omstandigheden. Allemaal op zoek naar een paar kruimels: een lied, een overdenking, een persoon die we graag zien, een gebed, een gesprek of een ontmoeting die ons goed doet. Allemaal zijn we anders. We hebben onze eigen geschiedenis, onze eigen vreugden, vragen of zorgen. En met die bagage komen we binnen bij de kerk, of het nu de zondagse kerkdienst betreft, een vergadering, een diaconale activiteit of een gesprekskring op een doordeweekse avond bij iemand thuis.

Ik zou de kerk graag op die manier willen omschrijven: een plaats waar mensen naar behoefte en in vrijheid binnen mogen fladderen. Altijd welkom. Niet om daar de grote waarheid over het leven te vinden. Dat hoort bij de dingen waar mensen niet over beschikken. Wat we wél hebben zijn kruimels waarheid in de vorm van een viering, een gesprek en aandacht. Allemaal vormen van onderlinge zorg. Kerkmensen zijn vogels die samen zoeken naar de eerste kruimels van een feestelijke maaltijd en die de gevonden kruimels graag met elkaar delen.

Oude dichters zongen er al van:

*Zelfs de mus vindt een huis
en de zwaluw een nest
waarin ze haar jongen neerlegt,
bij uw altaren, Heer van de hemelse machten,
mijn koning en mijn God.
Gelukkig wie wonen in uw huis
gedurig mogen zij u loven.
(Psalm 84)*

Samenvatting kerkenraadsverg. (10 dec. secretaris)

Marjolein opent de vergadering en heet de aanwezige leden van harte welkom. Een bijzonder welkom voor ds. Henk Vijver en gast Leo Koppelaar.

Henk houdt een inleiding over Lucas 3.

Als bezinningsonderwerp praten we na over de preek van afgelopen zondag waarbij ds. Henk Vijver voor het beeld van de engel in Lucas 1 vers 26 het beeld van een vogel gebruikte.

Met aansluitend lied 701 vers 1 en 4 over een vogel.

1. **De Agenda** en de notulen worden goedgekeurd.

Naar aanleiding van de notulen:

- a. In de consistorieruimte hangt een defibrilator (AED)
Hoewel er mensen zijn in onze gemeente die niet gereanimeerd willen worden, is het in Spanje wettelijk verboden om NIET te reanimeren.
- b. Op 10 dec. is er een VVE vergadering met de beheerder, waarbij Henk de Jong aanwezig zal zijn. Met name het raam boven het liturgisch centrum moet tocht dicht gemaakt worden.
- c. Er is een opstal verzekering voor onze kerkzaal.
- d. Het keukenraam in de pastorie is vernieuwd en de lekkage in de naya is verholpen.

- e. Onze website gaat verplaatst worden naar een Spaanse server zodat we gaan vallen onder de Spaanse Buma/Stemra.
- f. Er komt een ijzeren afsluitbare archiefkast in de berging van de pastorie. Hierin zal het kerkelijke archief worden opgeborgen (conform privacy wetgeving).

2. Postbehandeling.

- a. Er is een kerstgroet ontvangen van onze zusterkerk uit Benidorm met een hele mooie tekst. *(zie onderaan dit verslag)*
- b. Het etentje als afscheid van Cor Pors wordt nog verder uitgesteld (maart) tot de kerkenraad weer redelijk compleet is.
- c. Het werkverslag van ds. Bert Oosthoek wordt behandeld en zijn opmerkingen en adviezen worden serieus genomen.
- d. De penningmeester vraagt ons om na te denken over investeringen in 2019. We overwegen om het aantal zonnepanelen op het dak van de pastorie uit te breiden.

3. Pastorale zaken.

- a. Vacatures. De oproep van Marjolein vanaf de kansel heeft twee kandidaten opgeleverd voor een zetel in de kerkenraad. Op 2 dec. is Leo Koppelaar aan de gemeente voorgesteld en op 9 dec. Jacqueline Polman. De gemeente heeft nu twee weken de tijd om (zo nodig) schriftelijke bezwaren in te dienen.
- b. We zijn benieuwd of er mensen zijn in onze gemeente die ons mooie kerkorgel zouden kunnen en willen bespelen. Graag horen wij suggesties.
- c. We zijn ook nog op zoek naar een (reserve) kandidaat voor de kascontrole-commissie in april.
- d. Ook de derde inspiratie-ochtend over het boek van Jan Offringa was weer een boeiende bijeenkomst met 18 gasten. Bert en Nynke hebben de drie bijeenkomst goed voorbereid. Dank daarvoor.

- e. Met de predikant worden een aantal kerkleden besproken die extra pastorale aandacht verdienen.
- f. De gang van zaken voor de komende kerstdienst (dinsdag) wordt besproken. We beginnen weer om 10.45 met een aantal mooie Kerstliederen, waarna op 11 uur de gewone dienst begint.

4. **Actie en besluitenlijst.**

- a. De internetsnelheid in de pastorie is verhoogd naar 19 Mb waardoor Marjolein (middels Skype) met ons kan mee-vergaderen in januari en februari.
- b. Henk en Derk hebben het kerkelijk archief opgeschoond.
- c. Er is een nieuwe koffieketel besteld.
- d. De huidige paaskaars is groot genoeg om nog een jaar te gebruiken.
- e. In maart is het weer tijd om een training (reanimatie) te ondergaan bij het Rode Kruis.

Afsluiting. Henk Vijver sluit de vergadering met een verwijzing naar Psalm 150 uit de bijbel. *Laat al wat adem heeft de Heer prijzen.*

De volgende KR-vergadering is op dinsdag 15 jan. 2019.

Mooi kerstgedicht

*Het kerstverhaal is zo bekend, ik kan het bijna dromen.
Ik heb het al zo vaak gehoord dat Jezus is gekomen.
t''is elk jaar weer hetzelfde lied van vrede op de aarde.
Ik vraag mij af, heeft kerst vandaag nog steeds dezelfde waarde?
Is het een stal in Bethlehem? Zijn het de eng'len koren?
Is het een kribbe waar het Kind dit jaar in wordt geboren?*

*Nee, vandaag heeft kerst een nieuwe naam.
Het is: opnieuw beginnen
Het is: geloven dat het licht voorgoed zal overwinnen.
Het is: op weg gaan, zoals eens de wijzen uit het Oosten
en opzien naar de Morgenster die iedereen wil troosten.
Het is: je leven opendoen voor God en voor zijn woorden.
Dan wordt het Kind niet in een stal maar in je hart geboren.*

In memoriam Aad van Duinen-Vink 20-11-2018

Aad is in aanwezigheid van haar drie zonen vanuit een diepe slaap overleden.

We kennen Aad als een lieve, wijze vrouw. Ze kwam trouw iedere zondag op tijd naar de kerk en zat altijd op dezelfde plek links achterin de kerk. Mia zat meestal naast haar om haar wat extra aandacht te geven omdat ze nooit bij het koffiedrinken wilde blijven. Na de kerkdienst ging ze trouw elke zondag naar het graf van haar man.

Medio dit jaar gingen we ons zorgen maken om haar. Haar geheugen ging achteruit. Ze kon na de dienst bv. haar auto niet meer vinden. Het werd zo erg dat we het onverantwoord begonnen te vinden dat ze zelf in de auto naar Jávea zou terugrijden.

Martine heeft haar de laatste maanden nog regelmatig bezocht. Ook Bert en Nynke Oosthoek zijn zeer recent nog bij haar geweest. Dit weekend is ze in coma geraakt en kwam het einde al in zicht. In de kerkdienst van zondag 25 november hebben we een kaars voor haar aangestoken en lied 730a vers 1 & 4 gezongen.

**“Onze namen staan geschreven in de holte van uw hand.
Als een teken dat ons leven in U Heer is ingeplant.”**

Leo stelt zich voor als nieuwe ambtsdrager

Ik ben Leo Koppelaar(59), al 35 jaar gelukkig getrouwd met Truus(58), samen hebben we twee kinderen gekregen Jos(32) en Marjolein(30). Jos is getrouwd met Anne en zij hebben twee kinderen Levi(7) en Bo(5).

Mijn wieg stond in de Alblasserwaard in Hardinxveld-Giessendam, kort daarna zijn mijn ouders verhuisd naar Dordrecht, waar ik tot mijn trouwen heb gewoond.

Mijn hele leven lang ben ik al lid van de Gereformeerde Kerk (vrijgemaakt). Al vroeg werd mij de liefde voor de Here bijgebracht door mijn ouders. Positief werden wij gestimuleerd naar Catechisatie en Jeugdvereniging te gaan, naar die periode kijk ik met regelmaat nog dankbaar terug.

Truus en ik hebben elkaar leren kennen op de Gereformeerde Scholengemeenschap in Rotterdam. Deze school heeft ook positief bijgedragen aan onze Geloofsontwikkeling en onze vorming als Christen.

Ook Truus komt uit een warm Gereformeerd gezin waar, met name door haar vader, wij gestimuleerd werden om over allerlei 'geestelijke' zaken na te denken en te discussiëren.

In het begin van ons trouwen werd ik geraakt door de tekst uit Matheus: 'zoek eerst het koninkrijk van God en al het andere zal u gegeven worden'. Een opdracht met een belofte.

Onder andere deze tekst heeft mij het vertrouwen gegeven om op 27- jarige leeftijd al ouderling te worden.

Totaal ben ik 16 jaar ouderling geweest in Utrecht/Houten en Leusden. Terugkijkend heb ik vooral de pastorale kant van het ambt mooi gevonden, om van hart tot hart te spreken over de liefde voor de Here en proberen als Christen het evangelie uit te dragen. Naamdrager van Christus zijn is mooi maar ook zo moeilijk.

Rond 2000 ben ik anders naar de kerkelijke verdeeldheid gaan kijken, onder het motto er is meer wat ons bindt dan ons scheidt. Daarom voelen wij ons in de Kerk van Denia ook thuis. De verscheidenheid van predikanten en kerkleden geeft ook de veelkleurigheid van de dienst aan de Here God weer.

Qua opleiding heb ik na het Atheneum de HTS in Dordrecht gevolgd. Daarna heb ik 13 jaar in 'de techniek' gewerkt van Industriële Luchtreiniging tot Industriële Isolatie. Vanaf 1996-2015 hebben wij als echtpaar bij een Softwarebedrijf gewerkt.

U ziet ons met regelmaat in de kerk. Wij wisselen een verblijf van ca. 4 weken Spanje af met ca. 2,5 week Nederland. Waar wij vanwege kinderen en kleinkinderen en wat advieswerkzaamheden ook graag willen zijn. Daarnaast zijn wij in Nederland ook nog actief lid van de Gereformeerde Kerk van Leusden, Truus is daar scriba.

Tot slot, als mensen (ook op de golfbaan in Spanje) mij vragen hoe ik geloof, geef ik het antwoord dat ik gelukkig/vrolijk Gereformeerd ben. (Gereformeerd en Hervormd zijn twee voltooide deelwoorden met dezelfde betekenis).

Waarom gelukkig? Dat komt door twee teksten die wij in 2008 bestudeerd hebben, te weten Romeinen 4:16 en Efeze 2:8 waar staat dat het geloof een geschenk is, dat door de Heilige Geest uitgedeeld wordt, geen eigen prestaties maar puur mogen leven uit genade.

Lees in dit verband ook Titus 3.

Met hartelijke groet,
Leo Koppelaar.

Jacqueline Polman stelt zich voor als nieuwe ambtsdrager.

Jacqueline is weduwe, 58 jaar en heeft 3 kinderen in Nederland. Ze zorgt voor haar moeder en woont permanent in El Vergel. Ze heeft belijdenis gedaan in de gereformeerde kerk (nu PKN) en heeft binnen de kerk veel tijd besteed aan jeugdwerk. Van beroep was ze kleuterleidster. Ze voelt zich erg thuis in onze interkerkelijke gemeente.

E en overdenking voor na het Kerstfeest.

(ingebracht door Bram Gerth)

Waar ging het ook al weer om met de kerst? Vrede op aarde. Al zingend hebben we daar de kerstviering mee besloten, met dat lied “Ere zij God”. Het is een mooie gedachte, een ideaal. En het is een uiting van een diep verlangen. Wat zou het ons leven gelukkiger maken als we in vrede leven met de mensen om ons heen, maar ook met onszelf. Dat we warme en liefdevolle mensen zijn, dat we niet verkild zijn door de ervaringen die we in het leven hebben opgedaan. We blijven verlangen naar een wereld waarin iedereen blij kan zijn, waar niemand vergeten wordt, of onderdrukt of misbruikt. Een wereld waar geen geweld, geen honger, geen armoede, geen ziekte is, geen dood. En tegelijk zegt onze ratio dat dit onmogelijk is, dat het nooit anders zal worden. Heb je wat aan dit realisme? Met kerst bestrijden we alle onheil met kracht voor tenminste twee dagen. Zo deden we dat afgelopen kerst en zo zullen we het volgend jaar ook weer doen. En we deden dat en zullen dat weer doen met twee middelen die we in onszelf opdiepen: liefde en hoop en misschien wel met geloof, hoop en liefde, wie zal het zeggen?

Met kerst bestrijden we alle onheil met liefde en hoop. Maar wat is dat laatste woord ten diepste. Wat is hoop? In een beroemd gedicht dat wordt toegeschreven aan Vaclav Havel wordt gezegd. “Is hoop soms dat je maar blijft denken, eigenlijk weet ik wel beter, maar tegen beter weten in blijf ik me voorstellen dat het toch gebeurt?

Nee, hoop is, zegt Havel, een kwaliteit van de ziel, onafhankelijk van wat er in de wereld gebeurt. Het is een gerichtheid van de geest. Zoals je ook sceptisch of cynisch ingesteld kunt zijn, zo kun je jezelf ook instellen op een houding van hoopvol in het leven staan. Je hoeft daarbij niet geforceerd optimistisch te doen, want zegt Havel: hoop is niet hetzelfde als optimisme. **Hoop is de zekerheid dat iets zinvol is, afgezien van de afloop.**

En zo deden we dat met kerstmis en zo doen we het het volgend jaar weer. Alsof het **wel** anders kan worden, omdat het zinvol is dat te hopen. We laten het even voor een moment gebeuren. Als het dan niet **blijvend** vrede, verdraagzaam, vriendelijk en vrolijk kan zijn, dan toch even hier en nu, even, voor het kerstfeest. Als we dan niet meer echt in God kunnen geloven, dan toch even, hier en nu en volgend jaar. En we laten God gewoon gebeuren door in de kersttijd goedheid, vrede en vriendelijkheid de wereld te laten regeren, althans in ons huis, in onze kring van familie en vrienden, in onze kerk. Huub Oosterhuis zegt het zo mooi: het alledaagse, gewone leven is de vindplaats van God.

Vrij en ingekort naar een artikel van Peter Korver.
Remonstrants predikant in Hilversum.

Als dieren konden praten.

Numeri 22 vers 28

(Ingebracht door Henk de Jong)

“Wat heb ik u misdaan, dat u me nu al drie maal hebt geslagen?”

Het verhaal van de pratende ezelin die door Bileam wordt geslagen, verwacht je eerder in een sprookjes boek dan in de Bijbel. Toch is de vraag van de ezelin uiterst actueel en confronterend. Want hoe gaan wij anno 2018 eigenlijk om met dieren?

En wat zegt dit verhaal over onze roeping om voor de aarde te zorgen?

Als Bileam, de eigenaar van de ezelin, onderweg is naar Moab stuurt de Heer een engel met een zwaard om hem tegen te houden. Bileam ziet de engel niet staan, maar zijn ezelin wel en ze rent het veld in. Bileam is daar niet van gediend en slaat haar, zodat ze terug gaat naar de weg. Daar blijft ze tegen de muur staan, waardoor de voet van haar eigenaar vast komt te zitten. Ook dat moet ze met een pak slaag bekopen.

Vervolgens gaat ze op de grond liggen en wordt Bileam pas echt goed boos en ranselt haar af met zijn stok
Op dat moment laat de HEER de ezelin spreken. .” Wat heb ik u misdaan, dat u me nu al driemaal hebt geslagen?” Je zou verwachten dat haar eerste woorden verwijzen naar de engel om haar gedrag te rechtvaardigen. Maar in plaats daarvan verwijt ze Bileam dat hij haar slaat. Vanuit het perspectief van Bileam waren de stokslagen niet verkeerd en hij antwoordt dan ook dat hij haar gedood zou hebben als hij een zwaard bij zich had gehad. Uiteindelijk gaan de ogen van Bileam open en ziet hij de engel ook. Die stelt hem de zelfde vraag als de ezelin en rechtvaardigt haar gedrag. Bileam erkent dat hij gezondigd heeft omdat hij de engel niet zag, maar rept met geen woord over het slaan van de ezelin en de vragen van de engel en de ezelin worden niet beantwoord.

Biefstukje

De afgelopen tijd begin ik de vraag van de ezelin ook aan mijzelf te stellen. Een lekker biefstukje met een pepersausje. Een broodje met heerlijke kipfilet. Een ontbijt met spek en eieren. Ik kan daar enorm van genieten. Maar al die dieren werden behoorlijk ´geslagen´ voor ze op mijn bord terechtkwamen. Je hoeft echt geen dierenvriend te zijn om te schrikken van de manier waarop dieren worden behandeld.

Laten we eens beginnen met honden. In april vertelde Arjan Lubach in een tv programma hoe rashonden last hebben van hun ras. Mensen hebben de honden zo doorgefokt, dat ze allerlei ziekten en kwalen hebben ontwikkeld.

´Wat heb ik u misdaan dat u me nu al driemaal hebt geslagen´?
De kip die je eet, heeft in zijn korte bestaan van zes weken geen zonlicht of gras gezien en leeft met achttien tot twintig kippen in een ruimte die zo groot is als je douchecabine. Binnen die zes weken krijgt het kuikentje allerlei soorten antibiotica toegediend en groeit ze uit tot een vleesklomp van 2,3 kilo. Momenteel geldt dat voor 48 miljoen kippen in Nederland. Elke dag worden er 1,5 miljoen geslacht, op meestal dieronvriendelijke manieren.

´Wat heb ik u misdaan dat u me nu al 3 maal hebt geslagen´?

En voor dat heerlijk stukje biefstuk? De kalfjes die worden geboren zijn doorgefokt op een erfelijke afwijking die er voor zorgt dat de spieren van de dieren extra snel groeien. Bijna geen enkele koe kan daardoor meer natuurlijk bevallen, want daarvoor is het bekken te smal. De keizersnee die soms wel vier keer in haar leven wordt uitgevoerd, kan allerlei problemen geven, zoals ontstekingen en vergroeiingen.

Binnen twee jaar wordt de koe geslacht, want dan weegt ze al tussen de 500 en 650 kilo.

‘Wat heb ik u misdaan, dat u me nu al driemaal geslagen hebt?’ Voor je het weet schuilt er een Bileam in ons. Het feit dat we veel dierenleed niet zien omdat het in fabrieken plaatsvindt, betekent niet dat wij er niets mee te maken hebben. En dan heb ik het nog niet eens over de schadelijke gevolgen van de vleesindustrie voor het milieu of onze gezondheid. (co₂ uitstoot en fijnstof)

Mechanische reactie

Eeuwenlang hebben mensen gedacht dat dieren niet konden lijden, omdat ze geen ziel zouden hebben. Inmiddels weten we dat dieren wel degelijk pijn ervaren en gevoel hebben en dat roept vragen op over onze omgang met de schepping.

Voor God zijn dieren belangrijk, dus voor ons zouden ze dat ook moeten zijn... De ark van Noach was niet voor niets zo groot. En God noemt bij zijn zorg over Ninevé expliciet de dieren. Onze schepper vergelijkt zichzelf onder meer met een leeuw, een lam en een kip. In de Bijbel lezen we dat God dieren gebruikt in zijn koninkrijk en het verhaal van de ezelin getuigt daar ook van. De ezelin ondergaat nota bene de slagen om daardoor een ongehoorzame waarzegger te redden van het zwaard van de engel. De engel bevestigt dat Bileam dood zou zijn geweest als de ezelin hem niet had beschermd. Kortom: wij mensen zijn geroepen en verantwoordelijk om voor de dieren te zorgen. Dat betekent niet dat we de schepping naar hartenlust kunnen misbruiken voor ons eigen gemak. Integendeel. We moeten voor de aarde, en dus ook voor de dieren, zorgen zoals God dat doet. De feiten getuigen echter van het tegendeel.

Daarom is het de hoogste tijd om de vraag van de ezelin ook aan onszelf te stellen, al is hij nog zo confronterend.

Almatine Leene
docent dogmatiek in Zwolle en
predikant in Stellenbosch.

ingebracht door Derk Rozema

Kerkscheuringen uit de hemel of uit de mens?

In het Reformatorisch Dagblad stond een lezenswaardig artikel van prof. dr. W. van Vlastuin met als titel “Kerkelijke verdeeldheid hindert zicht op volle waarheid”. Daarin wordt duidelijk gemaakt dat de belijdenis: “Ik geloof een heilige algemene christelijke kerk, de gemeenschap der heiligen” en de grote verdeeldheid van de verschillende reformatorische kerken, met elkaar in strijd zijn. De kerk wordt genoemd het lichaam van Christus waarvan Hij het hoofd is (Col. 1:18). Maar hoe kan het lichaam goed (gezond) functioneren als de leden van dat lichaam onderling verdeeld zijn, of elkaar zelfs bestrijden. Het betreffende artikel eindigt met deze zin: “Hoe we ooit weer katholiek [algemeen] moeten zijn, ik weet het niet”.

Ik sluit mij daarbij aan, want ik weet het ook niet en zo zullen er meerderen zijn die het ook niet weten. Maar God de Heere weet het wel. En Hij onderwijst ons ook in Zijn Woord wat de weg is naar eenheid en eensgezindheid.

In Johannes 3 noemt Nicodemus, een leraar van Israël, de Heere Jezus een leraar van God gekomen. Dat is Jezus ook. Die leraar onderwees in de tempel in Jeruzalem het volk en verkondigde het Evangelie. Tijdens Zijn onderwijs kwamen de leraren van Israël, de overpriesters en Schriftgeleerden met de oudsten erbij staan. Zij zeggen tegen Jezus: „Zeg ons met welke bevoegdheid U deze dingen doet, of wie het is die U deze bevoegdheid heeft gegeven?” Op die vraag antwoordde Jezus en zei tegen hen: “Ik zal u ook één vraag stellen. Zeg Mij eens: De doop van Johannes was die uit de hemel of uit de mensen?” Dat zou voor hen geen moeilijke vraag moeten zijn, want eerder hadden zij aan Johannes de Doper al gevraagd wie hij was. En op die vraag had hij het antwoord gegeven uit de profetie van Jesaja: „Ik ben de stem van één die roept in de woestijn” (zie Jes. 40). Maar het schijnt voor hen als leraars toch een wat moeilijke vraag te zijn. We lezen dat zij over die vraag van Jezus met elkaar overleggen. En bij hun overleg wordt het Woord van God niet geraadpleegd, maar in dat overleg gaat het over ‘wij’. Want als zij zeggen: “Uit de hemel”, dan is dat een erkenning van hun dwalingen. Maar als ze zeggen: “Uit de mensen”, dan zal heel het volk hen stenigen, want het is er van overtuigd dat Johannes een profeet was. Na dat overleg geven zij Jezus het antwoord: “Wij weten het niet”. Ook zij weten het niet. Het lijkt mij Schriftuurlijk en zeer wijs als de kerkelijk leidinggevende en wijzelf ons ook de vraag van Jezus stellen met betrekking tot de helaas vele afscheidingen en kerkscheuringen door ons af te vragen: Waren die afscheidingen en kerkscheuringen uit de hemel of uit de mensen? Wellicht een moeilijke vraag. Daar is wel wijsheid voor nodig om die vraag te beantwoorden. Toch behoeven wij bij deze vraag niet met de handen in ons haar te zitten. Wij leven immers bij het Woord van God en daarin onderwijst de Heere Jezus dat de Vader in de hemelen goede gaven zal geven aan hen die tot Hem bidden (Matth. 7:7–12).

In Jakobus 1:2–8 worden de twaalf stammen in de verstrooiing onderwezen wat zij moeten doen als zij wijsheid nodig hebben. „En als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God, die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt en ze zal hem gegeven worden.” Er staat wel bij dat het gevraagd moet worden in geloof, zonder te twifelen.

In het Nieuwe Testament worden de gemeenten opgeroepen en aangespoord tot eensgezindheid.

(Zie bijvoorbeeld Rom. 12:16 en 15:5; 2 Kor. 13:11; Fil. 2:2 en 4:2; en 1 Petrus 3:8.) De Heere Jezus heeft ook de belofte gegeven dat de Heilige Geest in heel de waarheid zal leiden, en dat Hij met Zijn discipelen zal zijn al de dagen tot de voleinding van de wereld.

Vervolgens lezen wij in 1 Korinthe 1:30 dat de Leraar van God gekomen, voor ons is geworden wijsheid van God en gerechtigheid, heiliging en verlossing. Hieruit kunnen we leren dat de Heere wel weet en wil onderwijzen wat de weg tot eenheid en eensgezindheid is.

Ten slotte is het goed om na te denken over wat de Heere Jezus zegt in de bekende gelijkenis van de Goede Herder in Johannes 10. In die gelijkenis zegt Jezus in vers 4 en 5 dat de eigen schapen van de herder hem volgen omdat zij zijn stem kennen. Maar een vreemde (herder) zullen zij beslist niet volgen, maar zij zullen van hem wegvlugten, omdat zij de stem van vreemden niet kennen. Moeten wij daaruit niet leren dat er geen enkele reden is voor afscheiding of scheuring zolang het niet verboden is om de stem van de Goede Herder te laten horen in de verkondiging van Gods Woord?

Voor zover mij bekend is dat door de kerkelijk leidinggevenden (zoals Sanhedrin, synode of classis) maar één keer gebeurd en dat was al vrij spoedig na Pinksteren. In Handelingen 4 lezen wij dat de kerkelijke leiders van het volk en de oudsten van Israël de apostelen onder bedreiging het bevel geven helemaal niet meer te spreken of te onderwijzen in de Naam van Jezus. Maar ondanks die bedreiging gingen zij in gebed en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het Woord van God met vrijmoedigheid. En, zo lees je verder, de menigte van hen die geloofden was één

van hart en één van ziel. En wat betreft de Reformatie, daarin ging het niet om afscheiding maar om afzetting.

De Heere Jezus zei tegen Zijn discipelen: “Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben. Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent, als u liefde onder elkaar hebt.” En dit gebod van dé Leraar van God gekomen is toch niet verouderd? Zou er op de vergaderingen van de kerkelijke leiding niet bij voortduur het agendapunt moeten staan, in overeenstemming met de geloofsbelijdenis van Nicea: **“Wij geloven één heilige, algemene en apostolische Kerk?”**

Ds. T. Cammeraat,

De auteur is hervormd emerituspredikant PKN.

Ingebracht door Bert Boxtart

Niemand die luistert naar jouw levensvragen?

Dit plan moet uitkomst bieden

Wie zorgt voor de zielen van duizenden ouderen die thuis worstelen met levensvragen? Een nieuw plan maakt miljoenen vrij om geestelijk verzorgers aan te stellen.

Waar kunnen thuiswonende ouderen terecht die willen praten over levensvragen? Artsen kunnen doorverwijzen naar psychosociale hulpverleners, maar daar is iemand die worstelt met existentiële vragen niet altijd mee geholpen. Minister Hugo de Jonge (Volksgezondheid) heeft daarom miljoenen uitgetrokken om in de komende jaren 200 geestelijk verzorgers aan te stellen. Joep van de Geer heeft de opdracht gekregen na te denken over een goede structuur voor deze zorgvraag over levensvragen, zingeving en spiritualiteit.

Hoe is de geestelijke zorg aan ouderen die thuis wonen nu geregeld?

‘Vanuit zorgperspectief is er voor deze groep geen financiering. Geestelijke verzorging is ook niet opgenomen in de zorgverzekeringswet. Ziekenhuizen en zorginstellingen hebben de taak om op dit vlak in de behoefte van hun patiënten te voorzien. In principe hebben ze daar budget voor, maar een bestuur kiest hoeveel ruimte ze voor geestelijke verzorging willen maken. Afgelopen jaren hebben we gezien dat juist op deze post bezuinigd is. Dat er buiten de zorginstellingen geen mogelijkheid was om geestelijke begeleiding aan te bieden, is lange tijd ervaren als een hiaat. Een geestelijk verzorger die in het ziekenhuis iemand begeleidde kon daar bijvoorbeeld in de thuissituatie niet mee doorgaan. Er was grote behoefte aan een transmurale oplossing. Die kan er nu komen omdat de minister tot 2020 tien miljoen euro per jaar beschikbaar stelt en vanaf 2021 ieder jaar vijf miljoen euro.’

Hoe groot is de nood?

‘Dat hebben we nooit kunnen aantonen. Maar sla de krant open en je ziet dat het op allerlei plekken gaat over zingeving. Huisartsen die zeggen dat ze veel patiënten krijgen die niet geholpen zijn met een pilletje. Die signaleren dat een probleem dieper zit, maar alleen kunnen doorverwijzen naar psychologen, psychiaters en maatschappelijk werkers. Veel patiënten hebben echter geen stoornis of iets dergelijks. Die willen gewoon met iemand kunnen praten over levensvragen die opborrelen in een crisis of bij het ouder worden.’

‘Doordat ouderen langer thuis wonen, creëren we ook meer eenzaamheid onder ouderen. Thuiszorgmedewerkers komen dat veel tegen. Die willen bijvoorbeeld even wat langer blijven of terugkomen, omdat iemands kleindochter net is overleden. De behoefte aan geestelijke zorg wordt breed gesignaleerd, maar harde cijfers hebben we nog niet. Met het geld van de minister kunnen we beter in kaart brengen wat de vraag is. Maar ook wat het aanbod is. Hoeveel geestelijk verzorger zijn inzetbaar?’

Overigens gaat het de minister op termijn niet alleen om patiënten of ouderen, maar om alle groepen die geestelijke verzorging nodig kunnen hebben.’

Wat moet er in de komende jaren gebeuren?

‘Er moet een goede structuur komen. Zowel voor de kant van de zorgverleners als voor de ouderen. Een arts, verpleegkundige, maatschappelijk werker, welzijnscoach of thuiszorgmedewerker moet getraind worden om levensvragen te signaleren en daar zelf op gepaste wijze te kunnen reageren. Maar ook om te herkennen wanneer iemand hierin vastloopt en een geestelijk verzorger nodig is. En ouderen die niet naar een arts gaan voor klachten, maar wel behoefte hebben aan een goed gesprek over de vragen waarmee ze zitten, moeten deze professionals makkelijk weten te vinden. Dat wordt een uitdaging.’

En wie bepaalt dan bijvoorbeeld hoeveel uren geestelijke begeleiding beschikbaar is voor iemand?

‘Hoe indicatie moet verlopen, hoe facturering zal gaan, aan welke criteria geestelijk verzorgers moeten voldoen om een vergoeding te krijgen... de minister heeft pas begin oktober de brief naar de Tweede Kamer gestuurd waarin hij uitlegt waarom er komende jaren miljoenen beschikbaar zijn voor deze groep. De concrete invulling zal nog wel even op zich laten wachten, maar vóór 1 januari willen we de richting duidelijk kunnen aangeven aan alle betrokkenen.’

Rick Timmermans is hoofdredacteur van Ignis Webmagazine en werkzaam bij het [Platform voor ignatiaanse spiritualiteit](#).

Ingebracht door Bert Boxtart

Thérèse van Lisieux

en de begaanbare weg naar God

Bij toeval ontdekte de protestantse predikant Mariska van Beusichem de autobiografie van de katholieke heilige Thérèse van Lisieux. Zij legt uit waarom dit levensverhaal haar zo raakte.

In de zomer van 2001 was ik met mijn gezin op vakantie in de Achterhoek. Ik wilde graag het plaatsje Bredevoort bezoeken, omdat ik gehoord had dat dit vrijwel geheel uit boekwinkels bestaat. Ik fietste erheen met achterop mijn toen vierjarige jongste zoon.

Geestelijke autobiografie van Thérèse van Lisieux

Passend bij zijn leeftijd vond mijn zoon al die boekwinkels onuitsprekelijk saai. Ik kocht daarom het eerste boek waarvan de titel mij aansprak. Die luidde: *Mijn roeping is de liefde*. Het boek

bleek geschreven door een zekere H. Teresia van Lisieux, waarvan ik tot dan toe nog nooit had gehoord. Ook kwam het in mijn protestantse hoofd niet op dat die hoofdletter H voor 'heilige' zou staan.

Het boek bleek de geestelijke autobiografie te zijn van de Franse Thérèse Martin (1873-1897). Al lezend gebeurde er van alles met mij. Ik werd niet alleen ontroerd door Thérèses verhaal en vermaakt door haar geestige schrijfstijl, ik vond ook begrip voor mijn verlangens en worstelingen. Haar woorden doordrongen mij van Gods onvoorwaardelijke liefde. Bovendien leerde Thérèse mij zo te kijken dat ik die liefde in alles aan het werk kon gaan zien, ook in mijn onmacht, falen en pijn. Hierdoor werd ik getroost en werd mijn verlangen naar God aangewakkerd.

Kleine Treesje

Ik ben geenszins de enige die door haar boek geraakt is. Thérèse van Lisieux is een van de meest geliefde heiligen ter wereld. Liefkozend wordt zij wel 'kleine Treesje' genoemd, in onderscheid van 'grote Trees', Teresa van Avila, de zestiende-eeuwse stichteres van de orde van ongeschoeide karmelietessen waartoe Thérèse behoorde.

Maar de aanduiding 'klein' heeft ook te maken met de jonge leeftijd waarop Thérèse stierf en met haar ontdekking van een heel korte, kleine weg naar heiligheid. Thérèse zag in dat zij niet tot grote daden in staat was, maar zij begreep dat zij om heilig te worden zich alleen maar in haar kleinheid aan Gods liefde hoefde toe te vertrouwen. Met deze kleinheid bedoelde zij haar zwakheid en haar onmacht.

Onopvallend bestaan

Vaak wordt mij gevraagd wat Thérèse heeft gedaan om heilig te worden. Er zijn geen grootse daden te noemen die Thérèse tijdens haar leven zou hebben verricht. Vanaf haar vijftiende jaar leidde zij van buiten gezien een onopvallend bestaan achter de muren van de Karmel. Toen zij al op jonge leeftijd door TBC getroffen werd en op sterven lag, hoorde zij door het open raam twee zusters op de binnenplaats praten. Zij zeiden dat zij geen idee hadden wat zij in

de rouwcirculaire naar de andere Karmels moesten zetten als Thérèse gestorven was. Ze waren ervan overtuigd dat er over dit zusterje werkelijk niets te vertellen was...

Thérèse is gaan zien hoe Gods liefde haar in álles naar zich toetrok, zowel in vreugde als in lijden.

Maar daar vergisten zij zich in. De laatste twee jaar van haar leven had Thérèse in opdracht van twee opeenvolgende Moeders Priorin haar autobiografie geschreven. Eerst wilde Thérèse dit helemaal niet, maar na gebed en Bijbellezing begreep zij wat haar te doen stond: zij zou de 'geschiedenis van haar ziel' opschrijven door te vertellen wat God in Zijn liefde aan haar gedaan had.

Vreugde en lijden

In Thérèses leven zijn mooie maar ook heel pijnlijke dingen gebeurd. Al toen zij vier jaar was, overleed haar moeder. En ook later heeft Thérèse van geliefden afscheid moeten nemen. Bovendien heeft Thérèse lang met grote emotionele kwetsbaarheid getobd. Maar zij is gaan zien hoe Gods liefde haar in álles naar zich toetrok, zowel in vreugde als in lijden.

Dat er nog steeds mensen zo diep door haar geraakt worden, laat zien dat de rozenregen nog niet voorbij is.

Al een jaar na haar overlijden is haar autobiografie uitgegeven. Vele mensen zijn er net als ik door geraakt en getroost. Hun ogen zijn geopend voor Gods liefde, waaraan wij ons in onze kleinheid alleen maar hoeven over te geven, zodat die liefde haar werk in ons kan doen.

Rozenregen

Vanwege de grote verering die Thérèse al snel na haar dood te beurt viel, heeft de Kerk haar reeds in 1923 zalig en in 1925 heilig verklaard. In 1997 is Thérèse uitgeroepen tot kerklerares vanwege haar ontdekking van de 'kleine weg'. Zij deed die juist in een tijd waarin mensen vaak bang waren voor God en op alle mogelijke manieren Hem in Zijn rechtvaardigheid tevreden probeerden te stellen. Met haar ontdekking heeft Thérèse talloze doodgewone mensen zoals zijzelf een begaanbare weg naar God gewezen.

Thérèse heeft beloofd het na haar dood rozen te laten regenen. Dat zijn de goede werken die zij vanuit de hemel wil verrichten om ons geloof te sterken. Dat er nog steeds mensen zo diep door haar geraakt worden, laat zien dat de rozenregen nog niet voorbij is. Ik ben dankbaar dat er ook één roos op mijn hoofd is gevallen...

Mariska van Beusichem is predikant van de Protestantse Kerk in Nederland (PKN). Zij bereidt een proefschrift voor over Thérèse van Lisieux.

*Zegt u weleens: ik bid voor jou?
Dat doen we meestal niet zo gauw.
Wij vinden vaak iets vreemd en raar
en blijven vreemden voor elkaar.*

*Wij debatteren lang of kort
maar zwijgen als het persoonlijk wordt.
De derde wereld spreekt ons aan
zo veilig ver bij ons vandaan.*

*Maar mensen dicht bij u en mij
die lopen wij maar zo voorbij.
Ik denk dat u al helpen kunt
als u ze tijd en aandacht gunt.*

*Er zijn bureaus voor dit en dat
maar doen wij ook persoonlijk wat.
Een vriendenhand helpt soms veel meer,
hier ligt een opdracht van de Heer.*

*Leg dan een hand in die van Hem
en let voortdurend op zijn stem.
God wijst u dan zeer zeker aan
naar wie uw tweede hand moet gaan.*

Uit: Een Vriendenhand

F

eiten over engelen

(ingebracht door Derk Rozema)

Wat weten we over engelen? “Eigenlijk weten we meer niet dan wel,” zegt Metta Wierenga, theologe en docente aan het Evangelisch College. “De Bijbel geeft maar bescheiden informatie over engelen.” Wat weten we wel?

Ontmoeting met een engel

“Engelen zijn letterlijk boodschappers van God. Ze worden geesten genoemd, waaruit je kunt concluderen ze geen lichaam hebben. Daardoor zijn ze gewoonlijk onzichtbaar, tenzij God iemand speciaal de mogelijkheid geeft om ze te zien, zoals bijvoorbeeld bij Bileam.

Zijn ezel wil niet verder omdat er een engel op de weg staat, maar Bileam ziet dat pas als God zijn ogen heeft geopend. Ook de herders in [Lucas 2](#) zien engelen. Van tijd tot tijd hebben engelen blijkbaar een gestalte waarmee ze mensen tegemoet kunnen treden. Soms beseffen mensen pas na een tijdje, of achteraf, dat ze een ontmoeting met een engel hebben gehad, zoals in het verhaal van Gideon. Die beseft pas na een teken dat hij met een engel van God te maken heeft, die in de gedaante van een gewone man aan hem verscheen.”

Wat doen engelen?

- Ze prijzen en eren God onophoudelijk.
- Ze brengen boodschappen van God aan de mens en leggen die boodschappen vaak uit.
- Ze worden door God gezonden om mensen te helpen.
- Ze voeren oordelen tegen Gods vijanden uit.
- Ze strijden tegen boze machten.
- Ze hebben een taak bij de wederkomst van Jezus.

Zijn er naast engelen nog andere hemelse wezens?

“De Bijbel spreekt over cherubs, serafs en levende wezens. Cherubs moesten de weg tot de boom des levens bewaken. Op de

ark bevonden zich twee cherubs met vleugels.

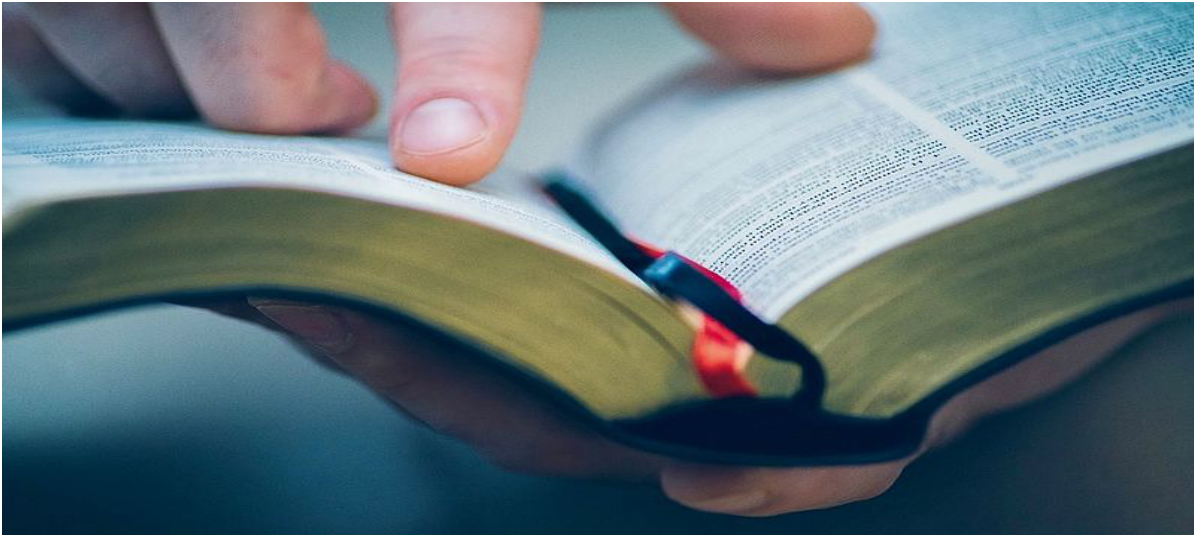
In [Psalm 18](#) lezen we dat God op een cherub reed en vloog. Serafs komen we alleen tegen in Jesaja. Zij hebben zes vleugels, kunnen vliegen en roepen elkaar toe: 'Heilig, heilig, heilig is de HERE der heerscharen, de ganse aarde is van zijn heerlijkheid vol'. Dan zijn er nog de levende wezens uit Ezechiël en Openbaring. Zij hebben de gedaante van een mens, een leeuw, een rund en een arend en zijn rondom de troon van God, waar ze Hem zonder ophouden aanbidden."

Hebben engelen namen en zijn ze georganiseerd?

"We kennen drie engelen bij naam, Michaël, Gabriël en Rafaël. Michaël wordt een aartsengel genoemd. Omdat hij ook een van de voornaamste vorsten wordt genoemd, nemen we aan dat hij heerst over of leiding geeft aan de engelen. Het voorvoegsel 'aarts-' kennen we ook van bijvoorbeeld 'aartsvaders', een erenaam voor de stamvaders van Israël, maar ook van 'aartsvijand', dat is een gezworen vijand. 'Aarts-' wordt dus vaak gebruikt als een overtreffende trap: het eerste, het voornaamste. We weten niet hoeveel aartsengelen er zijn. Hoe de verhouding is tot de cherubs, serafs en andere hemelse wezens is ook onbekend."

***De kerkenraad wenst u een
Gezond, Gelukkig en Gezellig
2019***

Dit zijn de 5 meest misbruikte Bijbelteksten

ingebracht door Derk Rozema

Bijbelteksten worden nogal eens verkeerd begrepen, geciteerd of toegepast. Door teksten uit hun context te halen, kunnen ze helemaal op bepaalde situaties van toepassing lijken terwijl ze niet zo bedoeld zijn. Deze vijf Bijbelteksten worden het meest uit hun verband gehaald en verkeerd toegepast.

**** *"Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft."* (Filippenzen 4:13)**

Dit vers is niet bedoeld als geestelijke oppepper, waardoor je dingen kunt doen die – zeker weten – succesvol zijn.

Je wordt bijvoorbeeld niet plotseling een succesvolle wielrenner en kunt met deze tekst in je achterzak niet opeens allerlei zakelijke deals binnenhalen.

Als Paulus deze tekst schrijft, staat hij onder huisarrest. Hij is in afwachting van zijn proces en kan de doodstraf krijgen, omdat hij over de opstanding van Jezus preekte. De apostel voelt zich niet verslagen onder deze omstandigheden, maar maakt van de gelegenheid gebruik de kerk te onderwijzen. Hij schrijft dat hij alle omstandigheden kan verdragen, hoogte- en dieptepunten, omdat God hem daar de kracht voor geeft. De heilige Geest is bij hem, zelfs in de gevangenis.

**** "Waar twee of drie mensen in Mijn naam samen zijn, ben ik in hun midden." (Mattheüs 18:20)**

Dit vers wordt vaak bij wijze van troost aangehaald, bijvoorbeeld als er weinig aandacht is voor de eredienst of wanneer de bidstond slecht bezocht wordt. Doorredenerend zou het op die manier ook gebruikt kunnen worden om de kerkdienst over te slaan en in plaats daarvan met het gezin te bidden. Jezus spreekt deze bekende zin uit in een bepaalde context: Hij heeft het over kerkelijke discipline en over de omgang met eigen-zinnige gelovigen. Jezus bemoedigt de kerkleiders, die anderen in moeilijke tijden liefdevol willen terechtwijzen. God is bij de twee tot drie getuigen, wanneer ze een broeder of zuster willen corrigeren en opbouwen.

**** "Mijn plan met jullie staat vast – spreekt de HEER. Ik heb jullie geluk voor ogen, niet jullie ongeluk: Ik zal je een hoopvolle toekomst geven." (Jeremia 29:11)**

Deze tekst wordt vaak geciteerd om mensen te bemoedigen die een moeilijke periode doormaken. De tekst doet het ook goed als hart onder de riem voor net afgestudeerden. Als losstaande tekst lijkt het alsof God iedereen populair, rijk, gezond of beroemd wil maken. Toch is dat niet zo.

Deze belofte werd niet aan een enkele persoon gedaan, maar aan een hele groep: Israëlieten die naar Babylon waren verbannen. Ondanks de verschrikkelijke omstandigheden waarmee ze te maken hadden, beloofde God dat er nog steeds een hoopvolle toekomst voor hen was. Het geluk dat in het vooruitzicht werd gesteld, heeft niet met geld of materiële zegeningen te maken, maar met geestelijke en fysieke redding. De belofte is dat God doorgaat met Zijn plannen, en dat Zijn volk daar onderdeel van is.

**** "Oordeel niet, opdat er niet over jullie geoordeeld wordt."**

(Mattheüs 7: 1) Wij leven in een tijd waarin grote waarde aan tolerantie wordt toegekend, tenzij iemand het oneens is met ons geloof, onze levensstijl of opvattingen. Dan kunnen we juist heel intolerant zijn. Sommigen kunnen dan brutaal uitroepen dat alleen God hen zal beoordelen. Die opvatting is niet Bijbels. Matteüs 7 is een waarschuwing tegen eigengereidheid en hypocrisie.

Als we een ander willen corrigeren, moeten we ons aan dezelfde normen houden. Wie anderen op een agressieve manier beoordeelt, kan verwachten dat hij op dezelfde manier wordt benaderd.

Zelfs wanneer we een balk uit ons eigen oog zouden halen, vraagt Jezus van ons dat we de splinter uit het oog van onze broeder verwijderen.

*** Aan onze vruchten worden we herkend. "Be still, and know that I am God." (Psalm 46:11)*

Dit vers wordt vaak in het Engels aangehaald. Door alleen deze zin te citeren, wordt de betekenis geweld aangedaan. Je kunt de zin 'Be still, and know that I am God' onder andere op kettinkjes, koffiemokken en screensavers tegenkomen.

Door dit vers in de context te lezen, wordt duidelijk dat de Psalm niet de nadruk legt om het stil zijn, maar op de grootheid van God. Hij heeft alles onder controle. De Psalm dichter wijst erop dat God wereldwijd alle oorlogen uitbant en oorlogstuig onbruikbaar maakt. Overal op aarde zal Hij geëerd en verhoogd worden. Het is duidelijk dat niets God van Zijn plan kan weerhouden. Dat is zowel een bemoediging, als een troost.

Alles wat God zegt en doet, heeft een doel. Elk woord dat in de Bijbel staat, is daar bewust en in de door God bedoelde context geschreven. We moeten daarom zorgvuldig met het Woord van God omgaan en ons ervan bewust zijn hoe we daarmee omgaan.

*** 2 Timoteüs 3:16,17 "Elke schrifttekst is door God geïnspireerd en kan gebruikt worden om onderricht te geven, om dwalingen en fouten te weerleggen, en om op te voeden tot een deugdzaam leven, zodat een dienaar van God voor zijn taak berekend is en voor elk goed doel volledig is toegerust."*

Originele artikel: relevantmagazine (Visie.EO.NL)

De brief van Paulus aan Filemon

Als onderwerp voor de inspiratieochtend van 22 januari heb ik een bijbelstudie gekozen, en wel over de brief van Paulus aan Filemon. Een geschrift van nauwelijks één pagina in het Nieuwe Testament. Voordeel is dat we met elkaar dan een heel boek lezen en dat is bijzonder. Meestal lezen we van bijbelboeken niet meer dan fragmenten. Geheel anders dus dan bij andere boeken die we lezen. Wie een boek echt spannend vindt, leest het van de eerste tot de laatste pagina. De moeite waard om zo ook eens een boek uit de bijbel van begin tot eind door te nemen. Met Filemon kan dat dus gemakkelijk.

De brief aan Filemon is om nog een reden boeiend: gedurende de hele kerkgeschiedenis zijn er mensen geweest die het maar een boekje van niks vonden. Men zag het als een foute beslissing dat een boekje met zo'n magere inhoud ooit in de bijbel was opgenomen. Anderen daarentegen hebben Filemon altijd bewonderd vanwege zijn rijke boodschap, en dat in zo'n korte tekst. De musical 'Paulus' die de afgelopen jaren in veel kerken in Nederland werd uitgevoerd, geeft aan Filemon meer aandacht dan aan welke andere brief van Paulus ook. Een opvallende keuze van mensen die dus kennelijk een bijzondere boodschap in deze brief hebben ontdekt.

Ik stel voor om deze korte brief van Paulus op 22 januari met elkaar te lezen en daarna aan de hand van enkele vragen met elkaar aan het werk te gaan. Wie weet wat de brief aan Filemon ons vandaag nog te vertellen heeft!

ingebracht door Bert Boxtart

Als strijden tegen klerikalisme ongemakkelijk wordt

Paus Franciscus roept op te strijden tegen klerikalisme. Wauthier denkt daar over door en legt de vinger op enkele pijnlijke vragen en taboes.

Als we dieper doordringen in andere culturen, komen we soms voor [verrassende vragen](#) te staan. Vragen die ons even in onzekerheid brengen ten aanzien van wat ons zonneklaar lijkt. Ook op het vlak van onze godsdienstige denkbepelden en praktijken. En toch kunnen we die vragen niet zomaar naast ons neerleggen. Tenminste, als we eerlijk naar onszelf willen blijven.

Levenswijsheden uit Congo

Kijk naar dit spleettrommeltje dat in de Yaka-cultuur (in Zuid-West Congo) het hoofdsymbool is van de waarzeggerij.

Laat mij toe er even de symboliek van toe te lichten. Het corpus van het trommeltje stelt duidelijk en toch discreet de vrouwelijke geslachtsorganen voor. Deze zijn de verplichte weg waarlangs nieuw leven, vanuit het rijk van de voorouders, dit aardse leven binnenkomt. In omgekeerde richting en langs bepaalde ritualiseringen van de begrafenis, zijn ze ook de verplichte weg om na de dood tot nieuw leven herboren te worden in datzelfde rijk. Daarmee komen deze geslachtsorganen, zonder die bedoeling te hebben, de opwerping van Nicodemus tegemoet: “*Kun je soms nog eens de schoot van je moeder binnengaan om opnieuw geboren te worden?*” ([Johannes 3,4](#)).

De geslachtsorganen zijn ook de weg om de waarheid te achterhalen. Tijd en ruimte, eigen aan deze aardse werkelijkheid, maken de leugen mogelijk. De voorouders echter overzien de tijd en de ruimte en kennen daarom de waarheid. Zo is de vrouw de verplichte weg om de waarheid uit het rijk van de voorouders naar ons te halen, omdat zij de verbinding maakt tussen die twee werelden.

Terwijl zij op de eerste plaats haar eigen lichaam als voedsel aanreikt

De man wordt gesymboliseerd door een stokje dat met een koord aan de hals van het trommeltje is vastgebonden. Met dat stokje wordt geklopt om de toegang tot de waarheid – eigen aan de vrouw – te activeren.

Enkele verrassende vragen

Wanneer wij Jezus horen zegen: “***Ik ben de weg, de waarheid en het leven***”, worden we onvermijdelijk voor de vraag geplaatst wat wij met een dergelijke uitspraak moeten. Mogen we deze uitspraak in verband brengen met wat een ruimere cultuur-antropologische context ons aanreikt? Misschien mogen we zelfs verder gaan en vragen stellen zoals: Hoe kan men aan de vrouw de toegang tot het sacrale ontzeggen? Haar laten weten dat zij niet geroepen is om een rol als bemiddelaar te vervullen tussen God en de mensen – omdat dit tegen de wil van God zou ingaan? Kan men de vrouw weigeren de woorden uit te spreken: “***Neem en eet: dit is mijn***

lichaam” ? Terwijl zij op de eerste plaats haar eigen lichaam als voedsel aanreikt om nieuw leven in haar te laten ontkiemen, en dit buiten haar verder te laten ontplooien?

Strijden tegen klerikalisme

Het is zeker zo dat deze antropologische gegevens de beweringen ontkrachten van de hedendaagse gendertheorie, waarin de rolpatronen van man en vrouw zuiver culturele constructies zijn, en dus geheel relatief.

Beginnen met de zelfbeschermende wortels

Niettemin moeten wij ons ook afvragen hoe wij tegenover de subtiele constructies staan waarmee een groep mannen, wellicht onbewust, de toegang tot het sacrale in eigen handen houdt. Paus Franciscus vraagt ons met aandrang de Kerk te déklerikaliseren. Zou het dan niet goed zijn te beginnen met de zelfbeschermende wortels waarin het klerikalisme juist vastzit?

Wauthier de Mahieu SJ is antropoloog en deed onderzoek bij stammen in equatoriaal Afrika. Momenteel geeft hij retraites en geestelijke begeleiding in de [Oude Abdij Drongen](#).

Kun jij orgel of piano spelen?

Volgens mij zijn er naast Edo, Cor en Peter, wel meer mensen in onze gemeente die orgel of piano kunnen spelen. Natuurlijk (nog) niet zo goed als zij dat doen, maar toch.

Misschien vind je het leuk om ons kerkorgel een keer uit te proberen na de dienst of op een doordeweekse dag. Dat valt allemaal te regelen. Wij komen graag met jou in contact.

Waarom nu deze oproep? Simpel. *Regeren is vooruitzien.*

Meldt je aan bij Edo Luynenburg of bij Derk Rozema.

Bijbellezer zoekt naar liefde en vertrouwen *(D. Rozema)*

Bijbellezers zoeken naar liefde, licht, genade en vertrouwen. Dat waren in 2018 de meest gebruikte zoekwoorden op debijbel.nl. De populairste bijbelteksten waren Psalm 23 en Johannes 1.

In totaal werd de Bijbel 8,9 miljoen keer digitaal geopend.

Psalm 23 eindigde ook vorig jaar op de eerste plaats. Dit lied begint met: 'De HEER is mijn herder, het ontbreekt mij aan niets' en gaat over Gods zorg en liefde ook in zware tijden. Bij lezers van de digitale Nieuwe Bijbelvertaling was deze psalm favoriet.

Wie de *Bijbel in Gewone Taal* raadpleegde, las het vaakst het eerste hoofdstuk van het Johannes-evangelie. Daar wordt over Jezus gezegd: 'In het begin was Gods Zoon er al. Hij was bij God en hij was zelf God', en: 'Hij is het licht dat schijnt in het donker. En het licht heeft het gewonnen van het donker.'

Vertrouwen en natuur

Opvallende stijger bij de zoekwoorden was 'vertrouwen'. Dat eindigde op de vierde plaats. De populariteit van het zoekwoord 'liefde' bleek ook uit bij de blogs, die in totaal door 80.000 mensen geopend werden. De meest gelezen blog was namelijk: 'Wat zegt de Bijbel over Liefde'. En bij de achtergrond-items meldt het jaaroverzicht dat de items over 'rust' en 'omgang met de natuur' het vaakst geraadpleegd werden.

'Deze uitkomsten laten zien hoe relevant de Bijbel is', zegt NBG-directeur Rieuwerd Buitenwerf. 'Mensen openen hem bij de belangrijkste thema's in het leven, zoals liefde, licht en genade. Ook zoeken ze in tijden van wantrouwen richting politiek en zakenleven in de Bijbel op wat vertrouwen betekent. En dat items als 'omgang met de natuur' zoveel gelezen worden, illustreert dat de Bijbel ook voor eigentijdse vragen aanwijzingen kan geven.'

Verantwoording

De in deze kerkband gepubliceerde artikelen zijn o.a. overgenomen uit de onderstaande:

Levensbeschouwelijke sites:

www.pkn.nl	www.cgk.nl
www.reliwerk.nl	www.debijbel.nl
www.vrijzinnig.nl	www.vrijzicht.nl
www.protestant.nl	www.christelijkweekblad.nl
www.kerknieuws.nl	www.hetgoedeleven.com
www.refdag.nl	www.bruggenbouwers.com
www.statenvertaling.net	www.nieuwwij.nl
www.igniswebmagazine.nl	www.ikonrtv.nl

Collecte rooster.

De eerste collecte is altijd voor de KERK

2de collecte:

6 jan.	Onderhoud kerk en pastorie
13	Sociale projecten
20	Diaconie (= Voedselbank)
27	Onderhoud kerk en pastorie
4 februari	Sociale projecten

De predikanten die wij verwachten zijn:

Febr. / mrt	Ds. Paul Saraber	Frankrijk
April / mei	Ds. Eric Schuddebeurs (nieuw)	Houten
Juni / juli	Ds. Arie van Buuren (nieuw)	Amsterdam
Aug.	Ds. Elderling	Vaassen

Mededelingen:

Onze sociale projecten zijn:

- SURG for all
- Ooghulp Wereldwijd
- Lilianefonds
- Oikocredit

Collectes voor de diaconie gaan naar de Voedselbank in Denia (naar mensen die door de crisis onze hulp hard nodig hebben).

• Predikant

De predikant in de maanden december en januari is Henk Vijver uit Oss.

Indien u prijs stelt op huisbezoek, verzoeken wij u dit telefonisch of in de kerk zelf te melden bij de predikant.

• De **Kerkband** komt meestal de eerste zondag van de maand beschikbaar.

Wilt u een bericht ontvangen zodra de Kerkband beschikbaar is op de website (en uw emailadres is bij ons nog niet bekend), stuurt u dan een email aan de secretaris van de kerkenraad (zie onder).

Kopij voor de redactie van de kerkband kunt u sturen aan hetzelfde adres.

De volgende Kerkband komt (D.v.) 3 februari uit.

• **Mutaties:** Als er veranderingen optreden in uw persoonlijke gegevens in Spanje, Nederland of België, wilt u die dan doorgeven aan de secretaris (zie onder).

• De **kerkenraadsvergadering** wordt meestal gehouden medio van elke maand. Als u iets wilt inbrengen, dan ontvangen we graag de stukken twee weken van tevoren.

Email secretaris: ned.int.gem.denia@gmail.com

Nederlandse interkerkelijke gemeente te Denia

Reg.no. 016034 C.I.F.: R-0300445D

Kerkgebouw: Iglesia evangélica - El Arca de Noé,
Calle Sanchis Guarner 9, 03700, Denia

Kerkdiensten: Elke zondag om 11 uur (aansluitend koffie /
thee drinken)

Pastorie: Tevens correspondentieadres.
Carrer Aristeu 23, Marquesa 1, 03700, Denia.

Predikant: Bezoek graag telefonisch aankondigen
tel. 96 579 9180 of 655 520 864 (mobiel)

Kerkenraad:	(emailadressen op de website)	Telefoon:
Voorzitter:	Marjolein Weggen, Benimarco	62 629 8048
Vice-voorz.	Henk de Jong, Javea	60 938 7739
Secretaris	Derk Rozema, Javea	68 671 7454
Penningm.	Piet vd Brugge, Benissa	96 574 8970
Lid.	Ypie Draaisma, Benissa	96 574 7431
Vacature		
Huismeester	Chris de Jong, Teulada	67 772 9509
Kerkband	Bert Boxtart, Javea	67 636 0501
Email:	alberto.cabo.del.cabrio@gmail.com	

Organisten:	Edo Luynenburg	96 575 6547
	Cor Pors	60 998 2839
	Peter Neeteson	63 497 9620

Hulp in nood:	Vacature (Martine Gerth)	96 579 5152
	Ati de Jong	63 023 8424

Website: www.kerkdenia.nl

Email: ned.int.gem.denia@gmail.com

Vrijwillige bijdragen:

Spanje: Bankrelatie: BBVA. te Javea.
IBAN: ES23 0182 0142 0002 0150 5998
BIC: BBVAESMM

t.n.v. Iglesia evangélica en Denia

Nederland: Bankrelatie: ING te Geldrop
IBAN: NL50 INGB 0004 2235 67
BIC: DLBKNL2A

t.n.v. Kerkvoogdijstichting Denia